

Kulturdepartementet
PB 8030 Dep
0030 Oslo

Oslo, den 28. mars 2014

INNSPILL TIL GJENNOMGANG AV NORSK KULTURRÅD

Vi viser til Kulturdepartementets brev av 29. januar og takker for muligheten til å gi innspill til gjennomgangen av Norsk kulturråd.

Som nasjonalt informasjonskontor og kompetansesenter har Danseinformasjonen fulgt dansefeltet gjennom de siste 20 år, der Norsk kulturråd har spilt en helt avgjørende rolle for utviklingen. Bare to institusjoner, Nasjonalballetten i Den Norske Opera & Ballett og Carte Blanche i Bergen, har driftstilskudd og stabil finansiering til egenproduksjon. Den store majoriteten av dansekunstnere arbeider i det frie feltet, og skaper ca. ti ganger flere produksjoner enn institusjonene med tilskudd fra Kulturrådet.

Den tverrpolitiske satsingen på dans, bl.a. gjennom økte midler til prosjekt- og basisfinansiering i Kulturrådet, har gitt en sterk økning i antall produksjoner gjennom mange år. Også kvaliteten på produksjonene er høy. Norsk dansekunst er etterspurt fra internasjonale scener og festivaler og turnerer stadig oftere i utlandet.

Frihet, kvalitet og mangfold

For et kunstfelt dominert av frie kunstnere er armlengdes avstand og fagfelleevaluering av største betydning. Det er vanskelig å se at uavhengig faglig og kunstnerisk skjønn kan opprettholdes med samme kvalitet på lokalt eller regionalt nivå.

Kvalitetssikring og høy kompetanse ivaretas gjennom Kulturrådets utvalg så fremt de er bredt sammensatt og godt oppdatert på utviklingen innen sine kunstfelt. Opprettelse av et eget danseutvalg sikrer dette, i tillegg til å gi Kulturrådet troverdighet i rollen som rådgivende organ for myndighetene i dansefaglige spørsmål.

Kulturpolitikk

Avstand mellom politikk og kunstfaglig forvaltning kan bli *for* stor hvis man på politisk nivå frasier seg muligheten for satsinger gjennom Kulturrådet, som er det eneste forvaltningsorganet av betydning for bredden i norsk dansekunst. Samtidig som vi ser at det i enkelte tilfeller kan være gunstig at Kulturrådet gis større innflytelse på fordeling av fondsmidlene mellom de ulike fagområdene, kan dette gi en maktkonsentrasjon i Kulturrådet som ikke er formålstjenlig. Det er viktig å påpeke at Kulturrådets betydning for utviklingen i dansefeltet er langt større enn for kunstarter med bedre utviklet infrastruktur.

Maktspredning

I lys av dette vil det ligge store gevinster i å styrke infrastrukturen for dansefeltet bl.a. gjennom stabil finansiering av de regionale kompetansesentrene for dans. Likeledes vil det gagne mangfold og maktspredning å satse mer på de programmerende scenene Dansens Hus, Black Box Teater, BIT Teatergarasjen og Avantgarden, som gjennom selvstendig

programmering og co-produksjon bidrar til større mangfold i kunstfeltet. Også ved etablering av ny infrastruktur, som for eksempel turneslynger for dans, bør det følge øremerkede midler til nettverkene, slik at de kan operere uavhengig av Kulturrådet.

Forskning, faglig utvikling og kritikk

Kulturrådet bør i større grad støtte og stimulere til forskning og utviklingsarbeid. Det er få robuste institusjoner for dans og stort fokus på produksjon i det frie feltet, noe som gir stor omløpshastighet og lite rom til refleksjon og fordypning. Intet sentralt fagmiljø arbeider teoretisk og/eller analytisk med dansekunst, utdanningsinstitusjonene fokuserer i hovedsak på det tekniske, teatervitenskap som fag er svekket og fagmiljøet ved NTNU forsker minimalt på den samtidige dansen. I likhet med mangelen på faglig begrunnet dansekritikk viser dette til et underskudd i kunnskapsutviklingen om dansekunst generelt og det norske dansefeltet spesielt. Kulturrådets rolle tilsier en økt satsing på prosjekter initiert fra kunstfeltet selv.

Kulturvern/arkiv og museum

Kulturrådets støtteordning for privatarkiv er endret og øremerket arbeid med privatarkiv i museum, og samtidig er kulturvernansetningen åpnet for museene. Dette gir en vesentlig forringelse i arbeidet med private arkiv, som bl.a. Danseinformasjonens arbeid med den norske dansehistorien gjennom Dansearkivet. Arkivmeldingen anbefaler bevaring av flere privatarkiver for å dokumentere privat sektor, som det frie kunstfeltet, men tilgjengelige midler gjør dette vanskelig. Mye arbeid gjenstår i innsamling, bevaring og formidling av dansehistorien, og vi vil anbefale gjeninnføring av en åpen tilskuddsordning for privatarkiver.

Avslutningsvis vil vi si at Kulturrådet må tilskrives mye av æren for utviklingen i dansefeltet. Det økte omfanget skyldes politiske satsinger, men det kunstneriske nivået er et resultat av solid faglig vurdering og kunstnerisk skjønn.

Kulturrådet har fått klager på effektivitet og saksbehandlingstid. Tatt i betraktning den store økningen i antall søknader i tillegg nye oppgaver, som ikke er fulgt opp av tilsvarende økning administrativt, synes dette overdrevet. Vi har tro på at innføring av digital søknadsbehandling og nye rutiner vil bidra til økt effektivisering og mindre byråkrati.

Med vennlig hilsen

Randi Urdal
daglig leder